

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

33. De leproso sanato ad sacerdotes misso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO XXXIII.

DE LEPROSO, QVEM
Christus mundavit, & iussit
se Sacerdoti præsen-
tare.

PUNCTVM I.

ENIT a ad Iesum Leprosus, a *Matt. 8. 2.*
& b genu flexo, c & prociðes b *Mar. 1. 40*
in faciem adorabat eum di- c *Luc. 5. 12.*
cens: Domine si vis, potes me
mundare.

PERPENDENDAE hic Jaculato-
runt insignes huius Leprosi virtutes, quas in riarũ ora-
sua oratione ostendit. *Prima* fuit insignis re tionum ra-
uerentia externa & interna, flexit enim genua tio.
& prociðit in faciem vsque ad terram, Chri-
stum adorans, & vocans Dominum. *Secunda*
fuit magna fides de omnipotentia Christi Do-
mini nostri, qua confessus est, ipsum sola vo-
luntate posse illum sanare. non enim dixit:
si id à Deo petieris, sed, si vis potes, ita confi-
tendo, ipsum esse Messiam & Dei filium: Nec
illud: si vis dixit, tanquam de eius misericor-
dia dubitans; sed quòd non sciret, an ob pec-
cata propria dignus non esset, cui beneficium
illud conferetur; aut num expediret sibi, sani-
tatem illam corporis impetrare. *Tertia* fuit
magna propriae voluntatis resignatio: nihil
enim

enim expressè petiit. neque enim dixit: munda me; sed necessitatem suam ac desiderium breuissimis verbis manifestauit, & Christi omnipotentiam confessus, cuius voluntati remisit suam sanitatem.

II. HIS virtutibus ornatum debeo me ante Christum cōstituere, quasi hominem plenum lepra peccatorum, & aliarū miseriarum. expendam verò, quæ sit lepra mearū potentiarum, sensuum, & totius animæ meæ, est enim Ira, Gula, Superbia, & reliqua vitia: & mox magna animi demissione, profundissima reuerentia, fide viua, & perfectissima resignatione dicam: **DOMINE SI VIS POTES ME MVNDARE.** Loco autem verbi *Domine*, licebit alia Dei nomina vsurpare, quæ illum ad misericordiam, me ad maiore reuerentiã pro-uocent. Loco item verbi *Mundare*, licebit alia ponere, quibus aliquarum particularium necessitatum remedium postulem, dicens: Pater mi, medice mi, Saluator mi, & omne bonum meum; si vis, potes me à superbia mea, à gula, ira, &c. sanare; si vis, potes mentem meam illustrare, amoris tui igne me accendere; si vis, potes me facere patientem, mansuetum, humilem, &c. Non dubito de omnipotentia tua: quia omnia potes, nec de tua voluntate, in sanitate animæ meæ reddenda, quam scio te desiderare: ob indignitatem meam dubito. quare in manus tuas me totum proiicio, & in voluntate tua meum consticuo remedium. Hæc vna est orationum, quasi iaculatorias vocant,

admi-

admiranda, vt frequenter interdum repetatur: ad cuius imitationē similes alias facere possumus, & in vsu habere, quas in subsequenti- bus miraculis videre licebit.

PUNCTVM II.

IESVS a autem misertus eius, extendit manum suam, & tangens eum, ait illi: *Volo Mundare.* Et statim discessit ab eo lepra, & mundatus est. a Mar. 8. 47.

PERPENDENDAE hīc sunt admirandae Christi Domini nostri virtutes & excellentiae. **PRIMA** fuit MISERICORDIA, quia *misertus eius*, statim absque vlla mora commiseratione miseriae illius Leprosi fuit permotus, est enim ipse insigniter cōpassiuus: Quod si adeo miseris corporis compatitur, quanto magis existimandus est cōpati miseris animae? nam peccatorū lepra, quae quā diu est spontanea provocat irā & indignationē Dei; eadem inclinatur ad misericordiā, quando illā horremus, & ab illa cupimus sanari. O IESU misericors, miserere mei, siquidem à tua misericordia provenit, me à miseria mea liberari. Adiecit autem Evangelista hoc verbum *misertus eius*, vt constet non ostentationem inanem, sed veram commiserationem, miraculi causam fuisse.

I.

SECUNDA virtus fuit rarum quoddam & insigne BONITATIS & OMNIPOTENTIAE suae indicium, quo respondit fidei ac fiducia illius Leprosi, dicēs illi: *Volo. Mundare.* tu ais: *Si vis; ego igitur dico: Volo; tu ais: potes*

II.

mun-

mundare; ego igitur dico: *Mundare*, & ita factum est. O bonitatis & omnipotentiae Iesu magnitudinem, quæ ita adimplet eorum desideria, qui in te confidunt: b *Dic quæso Domine anima mea: salus tua ego sum.* Volo, *Mundare*: nam d *cere tuum*, est facere: & mox atque tu dixeris, illa erit sana.

III. TERTIA fuit magna BENIGNITAS & HUMANITAS. nam absque villo Lepre horrore (a qua Iudæi adeo horrebant, vt non solum non tangerent, sed neque ad leprosum accederent) habebaturq; immundus, qui illum tangebatur) humanitas & benignitas huius maiestatis extendit manum suam, & amanter illum tetigit, vt ei adferret sanitatem. Perpendit verò Euangelista, quòd extenderit manum, vt significaret, tum futurum, vt manus suas extenderet in cruce, quòd nos à peccatorum lepra liberaret; tum sanctissimam eius carnem, virtutem habere ad sanandum quidquid tangeretur. & quando Deus extendit & aperit manum suam, implet omne animal benedictione, & plurimis donis. Ex quo apparet quanta sit efficacia orationis, quæ supra positas condiciones coniunctas habet, & in quem finem illa sit dirigenda: ad impetrandum videlicet à Christo Domino nostro illud *Volo*, & illud *Mundare*: & vt manum suam, quam clausam & compressam habebat, aperiat & laxet, talemque eius tactum adhibeat, quo animæ meæ lepra omnino sanetur.

c *Psal. 144.*
26.

PUNCTVM III.

DIXIT ei IESVS: *avade ostende te Principi Sacerdotum, & offer pro mundatione tua, qua praecepit Moyses, in testimonium illis.* a Marc. 1. 44.

PERPENDENDVS hic primùm est zelus Christi Domini, circa veteris legis, quamdiu illa durabat, observationem: ideoque voluit leprosos servare quod illis erat praescriptum; ut b ad sacerdotē adducerentur, & dona ac sacrificia Deo offerrent, tum ob gratiarū actionem, propter acceptum ab eo beneficiū; tum in testimonium, quòd verè mūdati essent. qui autem tantum habebat zelum ut veteris legis mandatis obtemperaretur; quanto habebit maiorem, ut nouæ legi obediatur.

DEINDE iussit Leproso, ut se praesentaret sacerdoti, ad significandum Sacramentum penitentiae in lege noua, in qua iubetur, ut quicumque peccatorū lepra fuerit infectus, quamuis vera eorum cōtritione veniā impetrasset, se praesentet sacerdoti, & lepram manifestet, qua fuit infectus; & corā ipso c sacrificiū Deo offerat spiritus contribulati & cordis cōtriti ac humiliati; & sententiam absolutionis audiat, qua accepta remissio confirmatur, & purificatur; magisq; perficitur anima per gratiam sacramenti, quā aptior etiam redditur ad sacrae communionis Sacramentum: sicut in veteri legi Leprosi, qui ad sacerdotem adducebātur, d radebant omnes pilos corporis sui, & capillos

I.

b *Leuit. 14. 4. & 6.*

II.

Confessionis Sacramentum.

c *Psal. 50. 19*d *Leuit. 14. 8*

III. Part. Medit.

D d

capitio;

capitis; & lauabunt vestimenta sua, & carnem suam; & offerebant agnum immaculatū in sacrificiū: & hac ratione à legali immunditia mundi iudicabātur, & ad communē cum aliis tractationem admittebantur. Ex his duo magni momenti documenta accipiam. *Alterum*, vt cū examinandæ cōscientiæ causa me recolligo, vt ad sacram Confessionē me præparem, coner talem de peccatis dolorem concipere, vt virtute contritionis tunc reipsa munda à lepra peccato: ū: hæc enim est optima ad confessionem preparatio, vt suo loco fusiùs est dictum. *Secundum*, vt statim magna animi demissione, confessario me præsentem, mea que peccata nouo cōtriti cordis sacrificio aperiā, procurando radere capillos & pilos qui sunt superflua vitæ veteris; ac lacrymarū aqua lauare animā meā, eiusque vestimenta, opera scilicet quæ fecit; & meipsū promptū offerre, vt confessarius nouacula poenitentiæ, correctionis, & mortificationis, ad purificandum me adiuuet. Et hac ratione mūdatus ad sacrificiū offerendum accedam agni immaculati Christi IESV, & ad corpus eius sanctissimum suscipiendum.

III.

cMar. 14. 3.

DENIQUE perpendam, Christū Dominum nostrum prohibuisse huic leproso diulgare hoc miraculū, dicitque: S. Marcus e *comminatur est ei*, quasi minas addēdo, si manifestaret, aut certē vehemēter & seuerē vultu id prohibuisset, vt humilitatis exemplū nobis hac ratione relinqueret: & aduerteremus, quā serio hominum laudes declinaret ac fugeret. Sed ea

pro-

*Prima part.
Medit. 31.*

prohibitione non est deterritus Leprosus, sed egressus cepit predicare & diffamare sermonē: causaque fuit, cur plurima turba ad Christum audiendum concurreret. Neq; in hoc censendus est fuisse inobediens, aut errasse; potius, n. id fecit boni spiritus instinctu, & zelo gloriæ Dei, ac gratitudinis versus eum, qui ipsum sanauerat; vt sic omnibus esset venerationi, & multi ex eius doctrina proficerent; nam & ipse Christus Dominus sibi complacet, ne nos gratitudinis legibus & gloriæ Dei desimus. Eodem autem facto monemur; si quādo iustus quispiam ex animi sui demissione cupit sua opera occultare, licere nobis (nisi aliquod inde incommodum sequatur) ea promulgare & extollere, tum ad aliorum exemplum, tum ad ipsius iusti honorem.

MEDITATIO XXXIV.
DE DECEM LEPROSIS
 à Christo sanatis, & ad Sa-
 cerdotes missis.

PUNCTVM I.

VM ingrederetur IESVS quoddam castellum, occurrerunt ei decē viri leprosi, qui steterunt à longe, & leuauerunt vocem dicentes: Iesu praeceptor miserere nostri.

a Luc. 17. 12.

CONSIDERANDVM hic est, vt in proxima Meditatione, quo affectu isti leprosi orauerint, ostendentes suā humilitatē & reuerentiā

I.